

כתב אישום נגד עוצמה יהודית

גזענות, עליונות ואפרטהייד אינם "דעות". פשיזם אינו "עמדה פוליטית". אלה הם פשעים - פשעים נגד כבוד האדם, פשעים נגד השוויון ופשעים נגד האנושות עצמה.

ברוב הדמוקרטיות, כל תנועה שדוגלת בגלוי בעליונות גזעית או דתית נחשבת לפלילית. מפלגה שתקרא לעצמה "כוח לבן" בארצות הברית או "כוח נוצרי" באירופה תיאסר ותועמד לדין. אך בישראל, **עוצמה יהודית ("כוח יהודי")** - מפלגה שהאידיאולוגיה שלה היא המקבילה היהודית לתנועות כאלה - יושבת בממשלה.

בהנהגתו של **איתמר בן-גביר**, מסית גזעני מורשע, עוצמה יהודית היא ההתגלמות המודרנית של **הקהניזם**, אידיאולוגיה פשיסטית שהקים הרב מאיר כהנא ונאסרה בשל גזענותה וטרוריותה שלה. כיום, מה שהיה אסור בעבר כטרוריות הפך למיינסטרים בממשלה, ונתמך על ידי מנהיגים מערביים שלעולם לא היו סובלים תנועה כזו במדינותיהם.

זו אינה רק צביעות. זו שותפות לפשע.

מקח לעוצמה יהודית: טרור אסור, ממותג מחדש

הרב **מאיר כהנא**, יליד ברוקלין, הקים את **קח** ב-1971 לאחר שהוביל את הליגה להגנה יהודית האלימה בארצות הברית. הפלטפורמה של קח הייתה ישירה:

- יש לשלול את האזרחות מהערבים ולגרש אותם מישראל ומן השטחים הכבושים.
- ישראל חייבת להפוך לתיאוקרטיה יהודית המונהגת על פי **הלכה** (החוק היהודי).
- יש להקים "ישראל הגדולה", תוך סיפוח שטחים מהנילוס עד הפרת.

קח נכנסה לכנסת ב-1984 וזכתה במושב בודד. אך נוכחותה זעזעה את הממסד הפוליטי הישראלי. כהנא קרא בגלוי לגירוש המוני של ערבים, תוך שימוש בשפת טיהור אתני מדוכן הכנסת עצמה. הוא גינה את הדמוקרטיה כחולשה ואת השוויון כבגידה.

התגובה הייתה מהירה. ב-**1985**, ישראל תיקנה את **חוק יסוד: הכנסת (סעיף 7א)**, והוסיפה סעיף שאוסר על מפלגות המסיתות לגזענות או דוחות את ישראל כמדינה דמוקרטית. ב-**1988**, בית המשפט העליון אישר את התיקון הזה כדי לפסול את קח מהשתתפות בבחירות, והכריז כי תוכניתה גזענית באופן מהותי ואינה עולה בקנה אחד עם הדמוקרטיה.

עם זאת, חסידי קח המשיכו בפעילותם. ב-**1994**, התרחש הבלתי נמנע: אחד מהם, **ברוך גולדשטיין**, ביצע את טבח חברון, ורצח 29 פלסטינים במהלך תפילות הרמדאן. במקום לגנות את הזוועה, קהניסטים רבים שיבחו את גולדשטיין כגיבור. ממשלת ישראל, תחת לחץ עצום, אסרה אז את קח ואת ענפה קהנא חי **כארגוני טרור**. ארצות הברית, קנדה וממשלות אחרות פעלו באופן דומה.

לפי כל קנה מידה, הקהניזם הוכר כאידיאולוגיה של **גזענות, טרור ופשיזם**.

אך הקהניזם לא מת. הוא התאים את עצמו. ב-2012, בוגרי קח הקימו את **עוצמה יהודית**, מפלגה שמציגה את עצמה כ"חדשה" אך ממשיכה את אותה אידיאולוגיה מרכזית: לגרש ערבים "לא נאמנים", לספח

שטחים פלסטיניים ללא זכויות ולבסס עליונות יהודית.

מה שבית המשפט העליון בישראל אסר כגזעני, והממשלה אסרה כטרור, יושב כעת בלב השלטון.

האידיאולוגיה הקהניסטית כפשע

תקנון רומא של בית הדין הפלילי הבינלאומי ואמנת רצח העם מבהירים: תוכניתה של עוצמה יהודית אינה פוליטיקה. היא פלילית.

1. אפרטהייד (תקנון רומא, סעיף 7(1)(j))

- מוגדר כשליטה של קבוצה גזעית אחת על אחרת באמצעות דיכוי שיטתי.
- מדיניות עוצמה יהודית - משטרים משפטיים כפולים, הרחבת התנחלויות, שלילת שוויון - היא אפרטהייד.

2. העברה בכפייה (אמנת ז'נבה הרביעית, סעיף 49)

- אוסרת גירוש או העברה של אוכלוסיות תחת כיבוש.
- עוצמה יהודית דוגלת בגלוי ב"העברה", כלומר גירוש פלסטינים ואזרחים ערבים "לא נאמנים".

3. רדיפה (תקנון רומא, סעיף 7(1)(h))

- שלילה חמורה של זכויות כנגד קבוצה על בסיס גזעי או אתני.
- תוכנית המפלגה לשלול זכויות מערבים נחשבת כרדיפה.

4. הסתה לרצח עם (אמנת רצח העם, סעיף (c)(III))

- הסתה ישירה ופומבית לביצוע רצח עם היא עבירה פלילית, בין אם רצח העם מתרחש ובין אם לאו.
- קריאות "מוות לערבים", שנתמכות על ידי מנהיגי המפלגה, מתאימות בדיוק להגדרה זו.

צעדת הדגלים: פשיזם לעיני כל

צעדת הדגלים בירושלים השנתית חושפת את הפליליות של עוצמה יהודית.

מדי שנה, לאומנים קיצוניים צועדים דרך הרובע המוסלמי בעיר העתיקה של ירושלים, צועקים "מוות לערבים" ו"שיכפרך יישרף". הם תוקפים סוחרים פלסטינים, משחיתים רכוש ומאיימים על התושבים. במקום לעצור אותם, הם מלווים על ידי משטרה.

איתמר בן-גביר, כיום שר לביטחון לאומי, אינו מסית חיצוני. הוא משתתף קבוע. נוכחותו היא אישור - ואות לכך שההסתה הזו זוכה לברכת המדינה.

בכל דמוקרטיה, אירוע כזה - צעקות מוות כלפי מיעוט - היה נאסר. המשתתפים היו נעצרים, המארגנים היו מועמדים לדין בגין פשעי שנאה. בישראל, הוא מקודש כפטריוטיות.

ב-26 בינואר 2024, בית הדין הבינלאומי לצדק הורה לישראל, כצעד זמני בתיק **דרום אפריקה נגד ישראל**, "למנוע ולהעניש הסתה ישירה ופומבית לביצוע רצח עם". צעדת הדגלים היא התגלמות ההסתה הזו. על ידי התרתה, וגרוע מכך, על ידי השתתפות בה, ישראל מפרה בגלוי את הצו המחייב של בית הדין.

המסקנה ברורה: ציות מחייב איסור על צעדת הדגלים, הפללת הקהניזם ואיסור על עוצמה יהודית - כפי שנדרשה גרמניה לאחר 1945 להפליל את הנאציזם.

האחריות הפלילית של איתמר בן-גביר

רקורד של בן-גביר הוא קטלוג של קיצוניות:

- הורשע ב-2007 בהסתה לגזענות ובתמיכה בארגון טרור (קח).
- איים על ראש הממשלה רבין ב-1995, והתפאר בטלוויזיה עם סמל המכונת הגנוב של רבין: "הגענו למכונתו - נגיע גם אליו." שבועות לאחר מכן, רבין נרצח.
- העריץ את הרוצח ההמוני מחברון, ברוך גולדשטיין, ושמר את דיוקנו בביתו במשך שנים.
- הוביל קריאות של "מוות לערבים" בעצרות.
- כשר לביטחון לאומי, הוא מפקח על משטרה שמגינה על המונים גזעניים במקום לדכא אותם, תוך שהוא חמוש מתנחלים ומדכא פלסטינים.

תחת תקנון רומא, בן-גביר עלול לעמוד לדין בבית הדין הפלילי הבינלאומי בגין:

- רדיפה כפשע נגד האנושות (סעיף 7(1)(h)).
- אפרטהייד (סעיף 7(1)(j)).
- הסתה ישירה ופומבית לרצח עם (סעיף 25(3)(e)).

דיווחים מצביעים על כך שצווי מעצר חסויים של בית הדין הפלילי הבינלאומי נגד גורמים ישראלים עשויים כבר להתקיים. בן-גביר, לאור תפקידו, יהיה מועמד מוביל.

הצביעות המערבית: הגנה על פשיזם בחו"ל, גינוי בבית

השערורייה הגדולה ביותר אינה רק שקיימת עוצמה יהודית, אלא שהיא נסבלת - ואף מוגנת - על ידי ממשלות מערביות.

- מפלגת "כוח לבן" באירופה הייתה נאסרת מיד.
- צעדה שקוראת "מוות ליהודים" הייתה מוקעת כפשיזם ומפוזרת על ידי המשטרה.
- פוליטיקאים שהשתתפו בה היו מושפלים ונמנעים מתפקידים ציבוריים.

אך "כוח יהודי" מנורמל. מנהיגים מערביים, המכריזים על התנגדותם לגזענות ולפשיזם, ממשיכים לחמש ולהגן על ממשלה הכוללת את עוצמה יהודית. הם מגנים עליונים בביתם תוך שהם מחבקים אותם בחו"ל.

צביעות זו חושפת את הריקנות של הרטוריקה שלהם בנושא זכויות האדם. על ידי סובלנות לעליונות יהודית תוך גינוי עליונות לבנה, ממשלות מערביות בוגדות באוניברסליות של זכויות האדם.

מסקנה: פסק הדין

העובדות אינן ניתנות לערעור:

- עוצמה יהודית היא יורשת ישירה של קח, שנאסרה כגזענית וטרוריסטית.
- האידיאולוגיה שלה, הקהניזם, היא פשיזם: עליונותי, גזעני ואלים.
- מדיניותה מהווה אפרטהייד, העברה בכפייה, רדיפה והסתה לרצח עם לפי החוק הבינלאומי.
- צעדת הדגלים בירושלים, שנתמכת על ידי מנהיגיה, היא עצרת שנאה המוגנת על ידי המדינה, בניגוד ישיר לצו המחייב של בית הדין הבינלאומי לצדק מינואר 2024.
- מנהיגה, איתמר בן-גביר, נושא באחריות פלילית אישית ועשוי לעמוד לדין בבית הדין הפלילי הבינלאומי.
- מנהיגים מערביים שסובלים ומגנים על עוצמה יהודית שותפים לנרמול הפשיזם.

התקדים ברור. לאחר נירנברג, הנאציזם נאסר בגרמניה - לא כ"פוליטיקה" אלא כקנוניה פלילית. אותו עיקרון חל כיום: **הקהניזם חייב להפוך לפלילי**. יש לנדוד את עוצמה יהודית, לאסור אותה ולזכור אותה כאזהרה שהיא.

פסק הדין: עוצמה יהודית אינה מפלגה פוליטית. זו ארגון פשיסטי אשם בהפצת פשעים נגד האנושות.

ציווי מוסרי: לסבול את עוצמה יהודית פירושו לבגוד באנושות עצמה. פשיזם בכל צורה - לבן, נוצרי או יהודי - אינו דעה. זהו פשע. ויש להתנגד לו, להפליל אותו ולהביס אותו.